

На сборникъ отъ молитви, стихири и разни поучения: ~~Софийско~~
Сим книжица на Илчоте бирциата к⁸пи а ѿ Храноте меѧнциата ѿ
София 1838 декември 27. (Тамъ с. 178, № 275).

За подобна покупка на книга още презъ XVII в. говори една приписка,
намираща се въ псалтиръ отъ 1546 г., печатанъ въ Венеция:

† Сай **Ч**алътири да се знае еръмънаха Стефана к⁸пихъ гв ѿтъ еръмъ-
наха Данила ѿтъ Софи вов летъ семъ тисъ и ре то (7105=1697). (Тамъ
с. 475, № 456).

Не е безинтересно да се отбележи, че софийскиятъ владика Гедеонъ въ
1855 г. е далъ срѣдства за напечатване службата и житието на св. Георги
Нови. Това е посочено въ заглавието на книгата:

Слѹжба съ житиемъ и страданиемъ стагъ великомъчника Георгія новагъ.
Страдавшагъ въ Сардикѣ градѣ болгарскомъ, иже нынѣ нарицаєтъ Софія.
Сочинена на старословенскомъ языцѣ, иѣкюимъ превзтеромъ, наставляв-
шимъ его, и смотрѣвшимъ страданїе егъ. **Ф**обрѣтена же въ митрополиистѣмъ
книгохранителницѣ. **Ф** великиа же по бѣ юрности и ко сѣмъ оусердїа,
и превосходныа любве къ славяно болгарскомъ Племени. издана Благосло-
венїемъ и иждивенїемъ егъ Пресвѧщенства, Высокопресвѧщениїйшагъ
Митрополита Свѧтософийскагъ Господина, Господина, Геденна. въ ползъ пра-
вославныхъ, въ славъ же и честь сѣгъ. въ Самоковѣ. 1855.

На края е отбелязано: „Съ рѣкописнагъ преписаль и исправлѧль Христо
Димитрѣвичъ **Ф**. дѣпничанинъ, бывшїй пѣвцеучитель въ Самоковѣ“.

За интереситъ на софиянци къмъ книгата най-добре свидетелствуваътъ
списъцитъ на спомощницитъ. Тѣ сѫ били печатани обикновено на края
на книгата. Преди освобождението тоя обичай е билъ твърде разпространенъ,
но все пакъ не винаги имената на спомощницитъ били обнародвани. Така,
напримѣръ, до 1850 г. сѫ излѣзли 197 български книги, но само въ 32 отъ
тѣхъ намираме посочени спомощницитъ. Бѣха открити рѣкописни списъци
на спомощници, което дава основание да предполагаме, че българската книга
до освобождението се разпространявала почти редовно по тоя начинъ. Единъ
такъвъ списъкъ обнародва проф. Йорд. Ивановъ (Български стариини изъ
Македония. Второ допълнено издание, София 1931, с. 100—102). Въ отдѣла
„Училища и училищни дейци“ (с. 195—196) приведохме списъка на спомощ-
ницитъ на „Горски пѣтникъ“ въ Москва, изпратенъ на Раковски отъ С. Фи-
ларетовъ.

Названието спомощникъ означава лице, предплатило за известна книга.
За сѫщото понятие сѫществуватъ още думитъ: спомоществователь, помага-
тель, пренумерантъ, синдромитъ, сотечникъ, подписникъ, стицатель. Тоя на-
чинъ за разпространение на книгата и обявяване имената на предплатилитъ
е билъ използуванъ не само у насъ, но и у съседнитъ балкански народи, най-
вече гърци и сърби. Той съответствува донейде на днешната абонаментна
система, прилагана главно при периодичнитъ издания.